

Режим доступа: <http://www.kadrovik.ua>

3. Михайлова Л.І. *Управління персоналом: Навчальний посібник* / Л.І. Михайлова. – К.: ЦУЛ, 2007. – 248 с.

4. Музиль Г. *Проблеми текучести кадрів в Україні* / Г. Музиль // *Менеджер по персоналу*. – 2009. - № 5. – С. 88-96.

Губарева Г.Ю.,
студ. гр. ОА-42,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Гринів Т.Т.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНИХ НАДХОДЖЕНЬ У ТУРИСТИЧНУ ГАЛУЗЬ УКРАЇНИ

Туризм у світі набуває все більшої популярності. Внесок туристичної галузі до внутрішнього валового продукту європейських країн становить від 5 до 10 відсотків.

Як і будь-яка інша сфера господарської діяльності, індустрія туризму - дуже складна система. У ній зайнято близько 10% світових трудових ресурсів, виробляється близько 10% світового валового продукту, 7% світових інвестицій і 5% усіх податкових надходжень. Усе це сприяло тому, що туристична сфера забезпечила понад 30% обсягів послуг світової торгівлі і 11% світових споживчих витрат. Крім того, результати проведених досліджень Всесвітньої туристичної організації передбачають, що туристичний рух до 2020 року зросте до 1,6 млрд. туристів за рік [1].

Аналізуючи інвестиційні надходження у туристичну галузь України потрібно перш за все дати оцінку туристичним потокам України (табл. 1) [2].

Таблиця 1

Туристичні потоки України

Роки	Кількість громадян України, які вийжджали за кордон	Кількість іноземних громадян, які відвідали Україну	Кількість туристів, обслугованих суб'єктами туристичної діяльності України	Із загальної кількості туристів:			Кількість екскурсантів
				іноземні туристи	туристи-громадяни України, які вийжджали за кордон	внутрішні туристи	
2000	13422320	6430940	2013998	377871	285353	2000	13422320
2001	14849033	9174166	2175090	416186	271281	2001	14849033
2002	14729444	10516665	2265317	417729	302632	2002	14729444
2003	14794932	12513883	2856983	590641	344 332	2003	14794932
2004	15487571	15629213	1890370	436311	441798	2004	15487571
2005	16453704	17630760	1825649	326389	566942	2005	16453704
2006	16875256	18935775	2206498	299125	868228	2006	16875256
2007	17334653	23122157	2863820	372455	336049	2007	17334653
2008	15498567	25449078	3041655	372752	1282023	2008	15498567
2009	15333949	20798342	2290097	282287	913640	2009	15333949
2010	17180034	21203327	2280757	335835	1295623	2010	17180034
2011	19773143	21415296	2343496	343511	1395257	2011	19773143

Аналіз туристичних потоків показав, що протягом 2000-2011 рр. спостерігається

позитивна тенденція щодо розвитку туризму. Впродовж цих років збільшується потік іноземних громадян (за винятком 2009 р.) Крім цього починаючи з 2004 р. кількість іноземних громадян, які відвідали Україну перевищує кількість громадян України, які виїжджали за кордон. Це означає, що в Україні в'їзний туризм перевищує виїзний, що є позитивним явищем для економіки, адже при в'їзному туризмі іноземці привозять із собою гроші, які створюють робочі місця в різних галузях економіки.

Для подальшого розвитку туристичної сфери України, а також заохочення іноземних туристів потрібно залучати інвестиції з різних джерел, а саме: бюджетів різних рівнів, власних коштів суб'єктів підприємництва, громадських організацій, цільових кредитів банків та інших джерел.

Значною є роль органів місцевої влади у роботі з інвестиційними проектами. Вона полягає у:

- 1) налагодженні конструктивного діалогу з конкретними пошукачами інвестицій (місцеві підприємства) та спеціалізованими консультаційними установами;
- 2) створення і постійне оновлення бази даних інвестиційних проектів областей;
- 3) застосування раціональних і ділових підходів при безпосередніх контактах з потенційними інвесторами;
- 4) здійснення постінвестиційної підтримки проекту, яка має полягати у забезпеченні стабільних умов діяльності підприємства після здійснення інвестицій.

Обсяги державного фінансування туристичної галузі України є нестабільними і негарантованими. Нестабільність політичної та економічної ситуації в Україні визначають пасивний характер інвестиційної діяльності приватного капіталу. Крім цього в державі не відпрацьовано механізм заохочувального оподаткування інформаційно-рекламної діяльності, стимулювання інвестицій в туристичну галузь.

За оцінкою проведеною на замовлення Громадської ради при Державній службі туризму і курортів, обсяги недофінансування бюджетних програм у сфері туризму і курортів за рахунок коштів державного бюджету склали 59,7 млн.грн. [3].

Що стосується іноземних інвесторів, то вони також з невеликим бажанням вкладають свої капітали у наші туристичні підприємства. Це пояснюється низкою проблем, а саме:

- нестабільністю економічної та політичної ситуації;
- недосконалим і суперечливим законодавством;
- нечіткістю визначення прав власності;
- відсутністю реальних пільг і привілеїв для іноземного капіталу;
- непередбачуваністю змін у податковій системі [6].

Для залучення інвестицій та формування сприятливого інвестиційного клімату потрібно:

- вдосконалити нормативно-правову базу у сфері туризму;
- вдосконалити податкове законодавство, а саме: надати пільги інвесторам, ввести диференційовані ставки ПДВ, надати пільги в оподаткуванні доходів комерційних банків, що надають кредити на розвиток туристичної сфери;
- розвивати співробітництво у сфері туризму з іншими країнами і міжнародними туристичними організаціями;
- надати певні повноваження щодо залучення потенційних інвесторів місцевим органам влади;
- розробити державну програму розвитку туризму на найближчі роки;
- створити єдиний банк інвестицій;
- залучити у сферу туризму висококваліфікованих спеціалістів.

Крім цього повинне бути збільшене державне фінансування галузі, адже саме держава є основним інвестором туристичної сфери.

Отже, для розвитку туризму потрібен новий механізм господарювання, який би базувався на нових методах управління, фінансування та державної підтримки.

Література:

1. *Пробоїв О. А. Передумови та перспективи ефективного розвитку туристичної галузі України в контексті політики державного регулювання / О. А. Пробоїв, Г. А. Станіславська // Науковий вісник Ужгородського університету. – 2011. – № 33. – с. 164-169.*
2. *Офіційний сайт Державної статистичної служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>*
3. *Пропозиції Спільного представницького органу сторони роботодавців на національному рівні до проекту Державного бюджету України на 2012 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ua.fru.org.ua/>*
4. *Мальська М. П. Туристичний бізнес: теорія та практика: навч. посіб. / М. П. Мальська, В. В. Худо. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 424 с.*

Дидимус І.М.,
студ. гр. ЕОАм-12,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Коваль З.О.,
к. е. н., доцент кафедри обліку та аналізу

МЕТОДИКА СКЛАДАННЯ КОШТОРИСУ ВИТРАТ ВИРОБНИЦТВА

Основною формою планування витрат підрозділів як центрів відповідальності є складання їх кошторисів.

Кошторисом виробництва є перелік витрат підприємства, пов'язаних з основною його діяльністю за певний період, незалежно від того, відносять їх на собівартість продукції в цьому періоді чи ні. Кошторис складають на основі виробничої програми підрозділу та відповідної нормативної бази, а також цін і тарифів на ресурси.

Структурно він може будуватися за статтями й елементами витрат. Даний порядок побудови затверджено Постановою «Про Порядок складання, розгляду, затвердження та основні вимоги щодо виконання кошторисів доходів і видатків бюджетних установ та організацій» від 9 січня 2000р. №17 [1]. Кожний із цих аспектів побудови кошторису має свої позитивні сторони і призначення.

Постатейний кошторис дає змогу узгодити його з кошторисом непрямих витрат (загальновиробничими витратами), а також калькуляціями на окремі вироби підрозділу. Побудова його за елементами витрат показує їх ресурсну структуру, матеріало-, зарплато- і капіталомісткість виробництва і, що важливо, дає змогу чіткіше пов'язати витрати підрозділу (цеху) в цілому з витратами його структурних одиниць (дільниць, робочих місць), оскільки останнім плануються лише окремі їх елементи. На практиці для центрів відповідальності високого рівня домінує постатейна структура кошторисів.

Кошторис виробництва, узагальнюючи поелементні витрати підприємства, показує їхню ресурсну структуру (витрати на матеріали, персонал, основні фонди), що надзвичайно важливо для аналізу факторів формування та зниження собівартості продукції.

Порядок розробки кошторису виробництва може бути різним залежно від стадії планування, стану інформаційної бази та розміру підприємства. На стадії прогнозних оцінок величини витрат кошторис виробництва можна скласти коригуванням